

AB Pressurklipp

1979 -07- 24

102 20 Stockholm 12, Tel. 08/54 14 20

160

Norrtelje Elitkapell

Elitmusik från Norrtälje enligt sekelskiftesmodell

Norrtelje Elitkapell består av åtta mycket samspelade musikanter som bygger vidare på den gamla dansbanetraditionen.

Norrtelje Elitkapell: Oskapliga Låtar (Oktober)

Kapellet från Norrtelje har på denna andra skiva renodlat danskapelltraditionen från seklets första årtionden. Gruppen hämtar inspiration från dansbanekapell typ Italienska Elitkapellet, Skebo Elitkapell eller Spiskrokskapellet som då var vanliga. Det var grupper på 4-5 man som spelade den vanliga dansrepertoaren, men som ibland också sjöng. Fiol, dragspel, banjo, gitarr, ibland också batteri, var den vanliga sättningen.

Detta är en yngre men kanske mindre känd del av folkmu-

siktraditionen. Bättre återupplivare och traditionsförmedlare än Norrtelje Elitkapell får man leta efter.

Ceylon från frimärket

Trots den uppländska förankringen har kapellet hämtat inspiration från andra landsändar — och även från norsk och finländsk musik. Många låtar är dock komponerade av kända upplänningar, bl a nyckelharp-spielaren Ceylon Wallin (han från frimärket), fiolspelaren Viksta-Lasse, Eric Sahlström och Hans Gille.

Låtarna är framförda med roliga arrangemang, ibland närmast ironiska. Så är fallet med en av Ceylons polketter där kapellet låter elgitarrer, saxofoner och afrikanska rytmer blanda sig i leken. Det låter som någon av P3:s värsta musikmarodörer, typ Hugo Montenegro, satt klorna i Ceylons polkett. Men roligt är det.

Rolf och jazzen

På skivan finns många pärlor.

Bland danslåtarna är det främsta Viksta-Lasses låtar, en vacker norsk polkett och den ålderdomliga polskan efter Wilhelm Gelotte som fastnar i minnet. Höjdpunkten är Helge Lindberg och Fritz Gustavs Rialajazzen som Ernst Rolf sjöng in på skiva på sin tid. Det är ett renodlat stycke hederlig reaktionär lokalpatriotism som sjungs suveränt av Sven Fredriksson.

Norrtelje Elitkapell är ett populärt gäng. Det märks inte minst på spelmansstämmorna.

En bidragande orsak är säkert att medlemmarna hanterar i stämamosammanhang än så länge ovanliga instrument som klarinetter, cittra och tramporgel förutom mer vanliga instrument som fiol och nyckelharpa. De är dessutom roliga att dansa till, vilket inte minst märks på skivan när nöjda dansare hörs pusta och fnissa i bakgrunden.

JAN WINTER